

til ophold og badning på private strandbredder var der foreslået en udvidelse af afstanden fra beboelsesbygninger, hvor ophold ikke må finde sted, nemlig fra 40 til 50 m. Endvidere var det foreslået, at ejeren af en ejendom, hvorpå der fandtes en beboelsesbygning inden for 100 m fra strandbredden, skulle kunne forlange ejendommen overtaget af staten for den seneste ejendomsvurdering, såfremt opholdsretten medførte væsentlige gener. Med hensyn til færdsels- og opholdsretten i de private skove var det foreslået, at private skove under 5 ha blev undtaget fra den generelle bestemmelse om åbning af skovene. Endelig var der foretaget to modifikationer i den bestemmelse, som åbnede udyrkede arealer og græsningsarealer for almenhedens færdsel til fods og for kortvarigt ophold. Man havde udtaget ordet „græsningsarealer“ af bestemmelsen samt undtaget arealer inden for 150 m fra beboelsesbygninger.

Ved 1. behandling udtalte *Kampmann* (S), at socialdemokratiet ikke kunne acceptere de indskrænkninger i befolkningens frie adgang til strand, skov og udyrkede arealer, der var foretaget i forhold til det forslag, der blev fremsat i det forrige folketingsår. Endvidere bemærkede han, at de egentlige naturfredningsspørgsmål stadig henhørte under mange ministerier. Man burde i udvalget overveje en samling af alle naturfredningsspørgsmål i et egentligt alt omfattende naturværn, der som et særligt direktorat kunne placeres under kulturministeriet. Også på lokalt plan burde man overveje at samle de forskellige organer til ét. Endelig blev forureningsproblemerne fremhævet. Det havde ikke meget formål at søge gennemført en god, traditionel naturfredningslovgivning, hvis hele naturen omkring os langsomt forurenes og forgiftes.

H. C. Toft (KF) gav udtryk for positiv holdning til lovforslaget. Det var en imødekommelse af den rejste kritik, at uindhegnede græsarealer ikke længere var medtaget. Han var af den opfattelse, at bybefolkningen ikke var i stand til klart at tage stilling til, om arealet var et græsningsareal eller et frøareal. Det konservative folkeparti så gerne, at man kunne nå frem til en frivillig overenskomst med skovejerne. Det blev endvidere nævnt, at der burde gøres noget for at begrænse fredningssagerens varighed.

Jens Chr. Christensen (V) håbede, at man ud af det forslag, der her var fremsat, kunne få en fornuftig lovgivning, som tjente almenhedens, men også grundejerens interesser. På væsentlige punkter var der taget hensyn til de synspunkter, han fremsatte ved den forrige behandling. Det var dog helt nødvendigt, at det blev klart præciseret hvad der blev forstået ved strandbred i reglen om offentlighedens adgang til strande. Med hensyn til skove var det rimeligt, at det offentlige påtog sig risikoen for brande. Det måtte også nærmere afklares, hvem der skulle bære byrden ved oprydning og renholdelse. Med hensyn til reglen om adgangen til de udyrkede områder, så ønskede han, at bemærkningernes eksemplifikation af, hvad der var udyrkede områder, blev flyttet over i selve lovtæksten.